

IDENTIFIKACIJA TUJE OSEBE IN DAVČNI ZASTOPNIK

Pojasnilo DURS, št. 4230-129/2008, 22. 4. 2008

Davčni zavezanec navaja, da je tuja pravna oseba v Republiki Sloveniji (RS) določila pooblaščenca, da v njenem imenu uredi vse potrebno za dodelitev davčne številke in identifikacije za namene DDV. Pooblaščenec je predložil ustrezno pooblastilo. Za izdajo identifikacijske številke za namene DDV je pooblaščenec predložil vso potrebno dokumentacijo, določeno v Zakonu o davčni službi (Uradni list RS, št. 1/07 – ZDS-1-UPB-2) in Zakonu o davku na dodano vrednost – ZDDV-1 (Uradni list RS, št. 117/06 in 52/07). Na obrazcu DDV-P3 je bil pod točko III Podatki o davčnem zastopniku naveden tudi davčni zastopnik v RS (pravna oseba s sedežem v RS). Po izdaji odločbe o identifikaciji za DDV, ki je bila poslana davčnemu zastopniku, pa je davčni zastopnik izjavil, da on ni nikoli pristal na to, da je imenovan za davčnega zastopnika (niti pooblaščenca).

Na vprašanje, kako v tem primeru davčni organ postopa ter ali mora zahtevati tudi izjavo davčnega zastopnika, da se strinja z imenovanjem za davčnega zastopnika tuje pravne osebe, odgovarjamo:

Pravilnik o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost – pravilnik (Uradni list RS, št. 141/06, 52/07, 120/07 in 21/08) imenovanje davčnega zastopnika za namene izpolnjevanja obveznosti iz naslova DDV ureja v 3. in 4. členu, ne vsebuje pa posebnih določb oziroma zahtev, da bi moral davčni zavezanec (v konkretnem primeru pooblastitelj) predložiti davčnemu organu soglasje osebe, ki bo imenovana za davčnega zastopnika. Davčni organ tako ne more zahtevati izkaza pooblastila od osebe, ki jo kot pooblaščenca ali davčnega zastopnika davčnemu organu sporoči zavezanec.

Iz pravilnika ali samega obrazca DDV-P3 prav tako ni razvidno, da se mora davčni zastopnik kje podpisati oziroma podati kako dodatno izjavo. Zahtevajo se le njegovi podatki ter na koncu podpis tuje pravne osebe.

Davčni zavezanec lahko dejanja v davčnem postopku opravlja sam, lahko pa si postavi pooblaščenca, ki ga zastopa v postopku. V tem primeru gre za razmerje med davčnim zavezancem (oziroma pooblastiteljem davčnega zavezanca) in imenovanim davčnim zastopnikom.

Če med davčnim zavezancem in imenovanim davčnim zastopnikom ni bilo doseženo soglasje, morata to urediti medsebojno, na tej podlagi lahko davčni zavezanec davčnemu organu sporoči, da je preklical pooblastilo davčnemu zastopniku, in določi drugega davčnega zastopnika. V takem primeru bi bilo prav, da davčni organ obvesti zavezanca o tem, da oseba, ki jo je organu sporočil kot pooblaščenca oziroma davčnega zastopnika, očitno zanj ni pripravljena opravljati dejanj, ter mu s tem omogoči, da si postavi novega pooblaščenca oziroma davčnega zastopnika.

Institut pooblaščenca ureja Zakon o splošnem upravnem postopku – ZUP (Uradni list RS, št. 24/06-ZUP-UPB2 in 105/06-ZUS in 126/07). V 58. členu tega zakona so določena pravila o preklicu oziroma odpovedi pooblastila. Stranka lahko pooblastilo vsak čas prekliče, pooblaščenec pa se mu lahko ob vsakem času odpove. Preklic oziroma odpoved pooblastila se mora naznaniti organu pisno ali ustno na zapisnik. V konkretnem primeru lahko davčni organ davčnega zastopnika seznani z možnostjo odpovedi pooblastila, v zvezi s tem pa je v ZUP določena omejitev, da pooblastila ni mogoče odpovedati med dejanjem v postopku.